

שלש שנים אין הארץ מתקנת בו ולא (ນມצאת) משפטלה (מתבשלה) (מיסביבה) עמו. אחר שהשתלמו והתקנו כאחד, איזו זו שלמות.

בא ראה, הגבקה, עד שמתעברת שלוש פעמים, פרי מעיה לא נשלם. אחר שלשה קריונות הגבקה מתקנת באותו ה פרי, ומסכימים כאחד. איזו אוטו ה פרי הוא שלמות הפל ויהי של הפל. אחר שיצא, עד שלוש שנים אין לו פט למעלה, שהרי אז היא הבשלה. לוי נרצה מהפל, שלישי לאמו, שהתקנה בו והסיפה (והתבשלה) עמו.

אחר שלוש שנים התמנה עליו (התמנה עלי) לכך עליון למעלה, ובשנה הרביעית יהי כל פרי קדש הלוילים. מהו קדש הלוילים? תשבחות לשבח את הקדוש ברוך הוא. עד כאן. מאן ואילך סוד הדבר, שבשנה הרביעית מזדווגת נסחת ישראל עם הקדוש ברוך הוא, והלילה אחת נמצאת, שכותוב קדש הלוילים, הלולה ושםחה בפעם (בזהו) אחת.

מה זה השנה (הרביעית)? זה הקדוש ברוך הוא. ושנינו, שנה הרביעית זו נסחת ישראל, שהיא עמוד רביעי לכפה, והפל אחד, שהרי אז מזדווג הקדוש ברוך הוא עם נסחת ישראל, ואז היא קדש, ונמצאת הלילה קדושה, (וקדוש ברוך הוא מזדווג עמה) ואז הצלות מתחמים על העולם, על כל דבר ודבר בראי לו. מכאן ולהלאה כל מתרככים ומתרפים למאכל, שהרי כלם בשלמות הפל, בשלמות של מעלה ומטה.

אטפקדא עליה חילא וארעה את התקנת ביתה. דהא עד תלת שנים ארעה לא את התקנת ביתה ולא (אשרחיה) אשתלים (ס"א אסתבטה) (נ"א אסתבטה) עמייה. בתר דאשטים ואתתקנו בחדא כדיין הוא שלימotta.

הא חי, נוקבא, עד תלת זמנים דאטבערא, איבא דמעה לא אשטים. בתר ג' עידיאן, נוקבא את התקנת בההוא איבא, ואסתבטמו בחדא. כדיין ההוא איבא שלימו דכלא, ושפירו דכלא. בתר דנפק, עד ג' שניין לא אית ליה חילא לעילא, דהא כדיין אשטים בשולא דיליה. לוי אטרען מפלא, תליתאה לאミיה, דאתתקנת ביתה, ואסתבטה (ס"א ואסתבטה) בחדיה.

בתר ג' שניין, אטפקדא עליה (ס"א אטפקדר עליה) חילא עלאה לעילא. ובשנה הרביעית, יהי כל פרי קדש הלוילים. מי קדש הלוילים. תשבחו, לשבחו ליה לקודשא בריך הו. עד הכא. מבאן ואילך רוז דמלה, דבשנה (דף פ"ז ע"ב) הרביעית מזדווגת נסחת ישראל לקודשא בריך הו, והלוילא חד אשטבה. דכתייב קדש הלוילים, הלוילא וחדרה בזמנא (ס"א בזונא) חדא. מי שנה (רביעית) דא קדשא בריך הו. ותגינן, שנה הרביעית, דא נסחת ישראל דאייה כיימא רביעאה לכורסיא, וככלא חד, דהא כדיין קדשא בריך הו מזדווג בה בנסחת ישראל, וכדיין היא קדש, והלוילא קדישא אשטבה, (וקודשא בריך הו אורונו בהר) וכדיין חיילין אמרנן על עצמא, על כל מלאה ומלה כדיין חייזי ליה מבאן ולהלאה מתברקאנ כלחו, ושאריי למיכל, דהא כלחו בשלימotta דכלא, **בשלימotta דעילא ותפתא.**